

ת"פ 35251/11/20 - מדינת ישראל נגד ז' ס'

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 35251-11-20 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

מאשימה

נגד

נאשם

ז' ס' (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ותקיפה סתם (בן זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, ללא הסכמה עונשית.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הם בני זוג נשואים ולהם ילדה אשר הייתה במועדים הרלוונטיים כבת שמונה חודשים. כתב האישום מפרט שני אישומים כאמור להלן:

(-) ביום 31.10.20 התווכחו הנאשם והמתלוננת ובעקבות כך אמר לה הנאשם כי הוא "החליט להוציא אותה מהבית". בהמשך, תפס בשערות ראשה, משך אותה והוציאה מהבית.

(-) ביום 2.11.20 ביקשה המתלוננת מהנאשם להביא אליה את בתה על מנת שתחליף את בגדיה. הנאשם עשה כן אך תוך שדפק בדלת בחוזקה וכינה את המתלוננת "חנזירה". בהמשך, הניח את בתם הקטנה על הרצפה, ירק על המתלוננת, השליך עליה גיגית פלסטיק ושולחן תינוקות. המתלוננת עזבה את המקום, נכנסה לאחד החדרים על מנת להחליף בגדים לתינוקת. הנאשם הלך אחריה, משך בשערות ראשה, הטיח את גופה לעבר הרצפה, פגע בראשה באמצעות רגליו, היכה בה במכת אגרוף וכן בידיו והכל תוך שהמתלוננת מגוננת על ראשה ומבקשת מהנאשם שלא להכותה. בהמשך, אחזה המתלוננת בשערות ראשו של הנאשם במטרה להדוף אותו לבל ימשיך להכותה, או אז הוא המשיך להנאשם להכותה בכל חלקי גופה באמצעות ידיו ורגליו וכאשר ניסתה המתלוננת להתרומם מהרצפה, הטיח הנאשם את גופה בחזרה לרצפה, תוך שהתינוקת בוכה והמתלוננת מתחננת לבל יכה אותה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש כמפורט להלן: בקרקפת - מספר המטומות ונפיחות; בכפות הידיים - כחלון וכאבים; בברך שמאל - רגישות וכחלון מתמשך לשוק; בפנים - המטומה בעין ימין ו"פנס" נפוח עם שטף דם.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

עמוד 1

3. המאשימה הגישה כראיות לעונש תמונות המתארות את החבלות שעל גופה של המתלוננת, מסמכים רפואיים וכן את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם. הנאשם הגיש כראיות לעונש מכתב מרואה החשבון של החברה שבבעלותו וכן העיד את אחותו אשר תיארה כי היא בקשר עם המתלוננת ומסייעת לה. כן העיד דודו של הנאשם אשר תיאר את הקשיים אליה נקלעה החברה שבבעלות הנאשם מאז מעצרו.

4. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתקיפה אכזרית שהותירה אצל המתלוננת חבלות ואשר כללה משיכה בשערות, מכות בראש והשלכת חפצים והכל כאשר המתלוננת מתחננת שיחדל ממעשיו ובתם הקטנה בוכה. כן נטען שאין מדובר באירוע חד פעמי אלא בשני אירועים שהתרחשו בהפרש של מספר ימים. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום גופה ובטחונו של המתלוננת וכי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מחמירה וכוללת עונשי מאסר בפועל. לאור כך, טענה המאשימה כי מתחם הענישה ההולם במקרה זה נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש שלא התבקש תסקיר ומשכך אין מקום לסטייה ממתחם הענישה. לגופו של עניין ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 24 חודשים בפועל וכן ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת העבירות אך טען כי לא נעשה שימוש בכלי כלשהו והאירועים התרחשו על רקע סכסוך משפחתי. ביחס למתחם הענישה נטען שיש לקבוע מתחם אחד בגין כל העבירות והאירועים ולהעמידו על עונש מאסר בן מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הדגיש הסנגור כי הוא הודה בכתב אישום מתוקן, קיבל אחריות למעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננת. כן צוין שהנאשם הוא המפרנס היחיד במשפחה ומאז מעצרו נגדע מטה לחמה. לאור כך טען הסנגור שניתן להסתפק בעונש מאסר כתקופת המעצר עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וטען כי הם "טיפשיים ונבזיים" וכי עליו לשקם את מערכת היחסים עם המתלוננת. כן תיאר הנאשם את הפגיעה בעסקו שנגרמה בשל מעצרו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון

המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. כאמור, שני הצדדים סבורים שיש לקבוע מתחם ענישה אחד ודעתי כדעתם. מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן ראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). אכן, קיים פער זמנים בין שני המקרים, ואולם מדובר בימים בודדים ובכל מקרה עובדה זו לבדה אינה משנה את המסקנה בדבר היותם אירוע אחד. המעשים כולם בוצעו כלפי המתלוננת והם מהווים מספר פרקים במערכת היחסים של הזוג (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.2015)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** עבירות אלימות, לרבות איומים, המופנות כלפי פרטי התא המשפחתי פוגעות בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה וכן בשלמות גופם. משכך, מדובר בפגיעה קשה בערכים המוגנים. ראו:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג." (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007))

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** אכן, אין מדובר באירועים שתוכננו מראש, ואולם אין בכך להוות נסיבה מקלה. מדובר בשני מקרים בהם הפגין הנאשם אלימות כלפי רעייתו. בשני המקרים מדובר באלימות לא קלה ובאירוע השני, הנאשם הסלים את התנהגותו, תקף את המתלוננת בצורה קשה וגרם לה לחבלות של ממש. עיון בתמונות אינו מותיר מקום לדמיון באשר לעוצמת האלימות שהפגין הנאשם. משכך, אינני סבור שיש לראות נסיבה מקלה בטיעון לפיו לא נעשה שימוש בכלי נשק כלשהו, שהרי הנאשם הצליח לגרום למתלוננת חבלה משמעותית באמצעות ידיו "בלבד" (ראו בהשוואה ע"פ 2579/20 מדינת ישראל נ' גפן אוחנה (13.5.2021); פסקה 15).

11. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים

בכוח" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)).

12. כמו כן צוין לא אחת כי "כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020)).

13. בעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 233/15 בטש נ' מדינת ישראל (22.1.2015), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו 12 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בכך שאיים על בת זוגו על רקע רצונה להיפרד ובהמשך השליך אותה על המיטה והיכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה; רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעורו על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשה לרשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון; ע"פ 11387-09-18 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וצו מבחן. במקרה זה סטר הנאשם לפניה של המתלוננת במספר אירועים, בעט בישבנה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואיים עליה; ע"פ 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), בו נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה סתם (בת זוג). הנאשם תקף את רעייתו ברחוב במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי אורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו; ת"פ 2972-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (8.7.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש ונידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, הנאשם משך בשערה של המתלוננת, חטף מידה את מכשיר הטלפון הנייד שלה וזרק אותו מספר פעמים עד שהתנפץ, ולאחר מכן פגע בה במכת אגרופ. באירוע אחר דחף את המתלוננת; ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו (3.11.2020), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות (בת זוג) ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, והופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם אחז בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה וכן איים על שכנה שביקשה ממנו לחדול ממעשיו.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם המהוות אירוע אחד נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

גזירת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה וכי אין מקום לשקול סיכויי שיקום כלשהם. ואכן, לא הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר ולא הוצגו עובדות כלשהן שיש בהן להביא

למסקנה בדבר סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות וחסכה את הצורך בעדות המתלוננת. הבאתי עוד בחשבון את הפגיעה הכלכלית שנגרמה עד כה לנאשם (ולמשפחה הכוללת מן הסתם) ואת זו שתגרם בעטיו של עונש מאסר ממושך. כן, הבאתי בחשבון את התקופה בה שווה הנאשם במעצר ואת הקשיים בהם נתונים עצורים במהלך משבר הקורונה.

17. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל שורת עבירות אלימות חמורות וכן נשק. הנאשם אף נשא בעבר עונש מאסר ממושך. עם זאת, ראוי לציין כי העבירה האחרונה אותה עבר הנאשם היא משנת 2007. הבאתי עוד בחשבון בעניין זה כי הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא הובאה חוות דעת מקצועית בדבר הפחתת המסוכנות שבנאשם כלפי המתלוננת. בעניין זה יפים הדברים הבאים:

"בית משפט זה שב ועמד על חומרת עבירות האלימות כלפי בן זוג בהן הורשע המבקש, ועל הגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי מבצעה - וזאת בין היתר לנוכח הפגיעה בשלמות גופו, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. הדברים אמורים ביתר שאת במקרים שבהם בן הזוג האלים לא מביע נכונות לשיקום ומפר צווי הרחקה שהוצאו נגדו, כבעניינו. זאת, שכן במקרים אלו עלול להתעורר חשש ממשי מהישנות העבירות והסלמתן, ועל כן יש לנקוט בענישה אשר תרחיק את בן הזוג האלים מהקורבן, בתקווה כי זו אף תביא להרתעתו ותמנע ממנו מלשוב על מעשיו בעתיד" (רע"פ 2278/21 יוהן סרוסי נ' מדינת ישראל (11.4.2021))

18. לאור כך, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שאינו בתחתית המתחם, אלא כזה המצוי קרוב למרכזו (להשלכת הנתונים שפורטו לעיל על שיקולי הענישה בתוך המתחם ראו בשינויים המחויבים ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020)).

19. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו - 5.11.20.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים כל עבירת אלימות נגד בן זוג ואולם ככל שהאלימות תתבטא באיום בלבד, יישא הנאשם מתוכם חודשיים בלבד.

ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת 5) בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא זכויות המתלוננת והיא רשאית לנקוט הליך אזרחי מתאים למימוש זכויותיה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, בהעדר הצדדים.